

Mitropolia Moldovei și Bucovinei
Arhiepiscopia Iașilor

SĂRBĂTOAREA SFINTEI PARASCHEVA - 2013

- comunicat de presă -

În fiecare an, sărbătoarea din 14 octombrie este un prilej de apropiere și de mărturisire creștină pentru credincioși din țară și din străinătate, care vin la Iași pentru a se închina la moaștele Sfintei Parascheva și ale altor sfinți ai Bisericii Ortodoxe. Anul acesta, pelerinii care vor veni să se închine la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva se vor putea închina și la moaștele *Sfântului Simeon din Muntele Minunat*, aduse de la Mănăstirea Neamț, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. De asemenea, pentru a marca împlinirea a 150 de ani de la pictarea, la Iași, a icoanei Maicii Domnului – *Prodromița*, aflată la Schitul românesc *Prodromu*, din Sfântul Munte Athos, va fi adusă și așezată spre închinare pelerinilor o copie a acestei icoane. Este vorba despre icoana de la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului, care este o reproducere fidelă, în mărime naturală, a celei de la Sfântul Munte Athos, atât în ceea ce privește reprezentarea, cât și în privința ferecăturii ei. Ea va fi adusă la Iași cu binecuvântarea Întâistătătorului Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

La evenimentele organizate de Mitropolia Moldovei și Bucovinei în perioada 10-14 octombrie 2013, presa va avea acces pe baza legitimațiilor de serviciu. Pentru că în curtea Catedralei mitropolitane se desfășoară ample lucrări de reabilitare, consolidare și punere în valoare a componentelor ansamblului mitropolitan, zona fiind amenajată ca șantier, în data de 14 octombrie 2013, slujba Sfintei Liturghii va fi oficiată pe o scenă amplasată pe Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt, situată în dreptul altarului Catedralei mitropolitane.

Vă oferim, atașat acestui comunicat, programul detaliat al evenimentelor prilejuite de sărbătoarea dedicată Sfintei Cuvioase Parascheva și informații despre Sfântul Simeon din Muntele Minunat, respectiv despre icoanei Maicii Domnului – *Prodromița*.

Anunțăm mass-media că, pe această temă, va avea loc o conferință de presă în data de 9 octombrie 2013, la orele 13.30, în Sala Festivă a Căminului „Sf. Nicolae” (situat în imediata apropiere a Primăriei Municipiului Iași).

Vă rugăm să urmăriți, în această perioadă, secțiunea specială dedicată hramului Sf. Parascheva de pe portalul www.doxologia.ro, unde vor fi postate informații utile despre evenimentele desfășurate în această perioadă.

Biroul de Presă al Arhiepiscopiei Iașilor

Sărbătoarea Sfintei Parascheva - 2013 PROGRAM

Joi, 10 octombrie 2013:

- **Orele 07.00-11.30** – Miezonoptica, Utrenia și Sf. Liturghie (în Catedrala Mitropolitană)
- **Orele 13.00** – Ceremonia de întâmpinare, la Catedrala Mitropolitană din Iași, a icoanei **Prodromița**, adusă de la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului (București)
- **Orele 16.00-17.00** – Ceasul al IX-lea și Vecernia (în Catedrala Mitropolitană)
- **Orele 17.00** – Lansarea noului volum din Colecția „Viața în Hristos. Pagini de Filocalie” – **Omilii**, autor: Sfântul Simeon din Muntele Minunat (în Secția Studium a Bibliotecii „Dumitru Stăniloae” din Iași)
- **Orele 19.00** – Ceremonia de întâmpinare, la Catedrala Mitropolitană din Iași, a sfințelor moaște ale **Sfântului Simeon** de la Muntele Minunat (aduse de la Mănăstirea Neamț)

Vineri, 11 octombrie 2013:

- **Orele 06.30** – Procesiune cu moaștele Sf. Cuv. Parascheva, înconjurul Catedralei prin Bulevardul „Ștefan cel Mare și Sfânt” și depunerea lor, spre închinare, pe platoul din fața Căminului preoțesc „Sf. M. Mc. Gheorghe”
- **Orele 07.00** – Sfințirea apei (aghiazma mică) și Sf. Maslu (în curtea Catedralei Mitropolitane)
- **Orele 08.00-11.30** – Utrenia și Sf. Liturghie arhierescă (în Catedrala Mitropolitană)
- **Orele 16.00-17.00** – Ceasul al IX-lea și Vecernia (în Catedrala Mitropolitană)
- **Orele 19.00-20.30** – Pelerinajul **Calea Sfinților** – Procesiune cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva și moaștele Sfântului Simeon de la Muntele Minunat.

Anul acesta se va desfășura pe următorul traseu:

Ieșirea se va face prin poarta de lângă Casa Nicodim. Se va merge pe strada I. C. Brătianu până la intersecția cu strada Cuza Vodă (Clădirea Operei). Pelerinajul continuă pe strada Cuza-Vodă până la intersecția cu strada Armeană. Apoi se va coborî pe aceeași stradă spre biserica *Sf. Sava* unde se va face prima oprire. În continuare se va merge pe strada Costache Negri până în dreptul Mănăstirii Sf. Trei Ierarhi, unde va avea loc ultima oprire. Se va continua apoi pelerinajul spre Catedrala Mitropolitană prin Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt. Intrarea în curtea Catedralei Mitropolitane se va face prin poarta principală, se va trece prin fața Catedralei Mitropolitane și apoi moaștele vor fi reasezate pe baldachin în fața Căminului preoțesc „Sf. Mare Mucenic Gheorghe”.

Sâmbătă, 12 octombrie 2013:

- **Orele 07.00-11.30** – Miezonoptica, Ceasurile, Sfânta Liturghie (în Catedrala Mitropolitană).

Orele 18.00-19.30 – Concursul coral *Lăudați pe Domnul*, ediția a VI-a (în Catedrala Mitropolitană). În perioada cât juriul va delibera, Corul bărbătesc „*Mitropolitul Iosif Naniescu*” al Facultății de Teologie „*Dumitru Stăniloae*” din Iași va susține un miniconcert de muzică bisericească.

• **Orele 21.00-01.00** – Slujba de priveghere în cinstea Aducerii moaștelor Sf. Ap. Andrei la Iași în anul 1996 – Vecernia, Litia și Utrenia (în Catedrala Mitropolitană).

Duminică, 13 octombrie 2013:

• **Orele 07.00-12.00** – Miezonoaptea, Ceasurile, Sfânta Liturghie (în Catedrala Mitropolitană)

• **Orele 08.30** – Resfințirea Bisericii ”Sf. Sava”, Iași

• **Orele 09.00** – Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie (la Biserica ”Sf. Sava”, Str. Costache Negri, Iași)

• **Orele 17.00** – Concert de muzică religioasă, interpretat de Corul *Sanctus* al Catedralei Mitropolitane din Iași (în Catedrala Mitropolitană)

• **Orele 19.00** – Concert Grupul Vocal *Acapella* – București (în Catedrala Mitropolitană)

• **Orele 21.00-03.00** – Slujba de priveghere a Sf. Cuv. Parascheva (Vecernia, Litia, Utrenia și **Sfânta Liturghie – în Catedrala Mitropolitană**).

Luni, 14 octombrie 2013:

• **Orele 07.00** – Miezonoaptea, Acatistul Sf. Cuv. Parascheva și Ceasurile (în Catedrala Mitropolitană)

• **Orele 09.00-13.00** – **Sfânta Liturghie (pe podiumul de lângă Catedrala Mitropolitană - pe bulevardul Ștefan cel Mare)**

• **Orele 17.00-17.30** – Deschiderea Simpozionului Național „Monumentul – Tradiție și Viitor” (ediția a XV-a), în Aula Veche a Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași

• **Orele 18.00** – Concert susținut de corul *Gavriil Musicescu* – Filarmonica de Stat din Iași

• **Orele 20.00** – Slujba de priveghere a Sf. Cuv. Parascheva (Vecernia, Litia, Utrenia) (în Catedrala Mitropolitană)

Viața Sfântului Simeon din Muntele Minunat

Sfântul Simeon din Muntele Minunat a trăit între anii 521-592 în Antiohia, Turcia de astăzi. Părinții lui, Ioan și Marta, erau niște oameni deosebit de evlavioși. Atunci când Ioan a cerut-o în căsătorie, Marta s-a rugat la Sfântul Ioan Botezătorul pentru a afla dacă aceasta este voia lui Dumnezeu pentru ea. Primind încredințarea și binecuvântarea sfântului prin rugăciune, Marta s-a căsătorit cu Ioan. După o vreme oarecare, fiindcă dorea să aibă un copil binecuvântat de Dumnezeu, Marta s-a rugat din nou Sfântului Ioan. Acesta i-a apărut în vedenie și i-a spus că pruncul va fi de parte bărbătească și că va purta numele de Simeon. Totodată, Întemernicitorul i-a dezvăluit faptul că Simeon va posti încă din pruncie, că va fi bineplăcut lui Dumnezeu și că multe lucrări mai presus de fire se vor face prin el. Într-adevăr, Simeon s-a arătat păzitor al legilor dumnezeiești încă din pruncie, fiindcă nu primea să mănânce de frupt în zi de post, iar atunci când maica sa gusta carne, pruncul întorcea fața de la sânul ei. Pe când avea cinci ani, a avut loc un cutremur foarte puternic în cetatea Antiohiei, în urma căruia multe clădiri s-au dărâmat și numeroși oameni au fost uciși. Datorită panicii și tulburării create, Simeon s-a rătăcit și nu a putut fi găsit de părinți decât abia după o săptămână. Acesta fusese salvat de o femeie care a mărturisit faptul că copilul nu a mâncat decât de două ori în cele șapte zile, și atunci doar pâine și apă. În urma unor descoperiri de la Dumnezeu, copilul Simeon a părăsit casa părinților săi și a intrat în mănăstirea Avvei Ioan Stâlpnicul la vârsta de șase ani. Primele șapte zile le-a petrecut în post negru. Pe urmă a adoptat un aspru canon de nevoiță, mâncând fie o dată la trei zile, fie la șapte zile, fie la zece zile, și atunci doar cereale înmuiate în apă. Citea mai mulți psalmi și se ruga mult mai mult decât cel mai nevoitor părinte din obștea mănăstirii, Avva Ioan, cel mai sus pomenit.

Deși Simeon nu era decât un copilăș, diavolul a încercat de nenumărate ori să-l ucidă, fie prin intermediul unor oameni răuvitori și pizmași (din cauza nevoiței tânărului), fie prin lucrare demonică, smulgând acoperișul stâlpului pe care se afla copilul sau căutând să-l ucidă prin felurite înspăimântătoare arătări. Multe minuni a făcut Simeon încă din fragedă copilărie, dar și mai multe după ce a părăsit mănăstirea pentru a ctitori una nouă, în muntele din apropiere, numit *Minunat* de Însuși Hristos Care i-a vestit tânărului Simeon multele lucrări dumnezeiești ce se vor face prin el. Mutarea sa a avut loc după adormirea starețului Ioan Stâlpnicul. Cu porunca lui Dumnezeu, Cuviosul Simeon a zidit o mănăstire în Muntele Minunat. El a făcut aceasta cu mâinile oamenilor tămăduiți de dânsul, al căror număr era foarte mare. A zidit un alt stâlp pe care Însuși Domnul l-a sfințit. Apoi dreptul s-a suit pe stâlp cu multă bucurie și a stat acolo până la fericitul său sfârșit. Una dintre cele mai înfricoșate și vestite minuni pe care le-a făcut Sfântul Simeon la Mănăstirea din Muntele Minunat a fost învierea celui mai iubit ucenic al său, Conon. În al treizeci și treilea an al vârstei sale, cu porunca lui Dumnezeu ce i s-a descoperit, Simeon a fost hirotonit preot, cu toate că nu-și dorea această cinste nicidecum.

Multe sunt lucrările mai presus de grai pe care le-a făcut Sfântul Simeon în Mănăstirea din Muntele Minunat: a înviat oameni din morți, a vindecat boli foarte grave, a adus păgâni la credință. Neîncetat îi învăța pe părinții mănăstirii și pe pelerinii care veneau în acel loc binecuvântat. La rugăciunea ucenicilor săi, Sfântul Simeon a domolit urgia iernii, a umplut fântânile cu apă, a ținut în frâu fiarele sălbatice. Femeilor sterpe le-a dezlegat neputința, celor cu mădule vătămate le-a dăruit vindecare, a alungat demonii din cei stăpâniți de aceștia, pe cei slabi în credință i-a întărit prin minuni mai presus de grăire. A profețit cucerirea Antiohiei de perși în iunie 540, epidemia de ciumă din 542 și două cutremure care au avut loc în 551 și 557. Au scăpat însă toți cei care, în urgie fiind, au chemat numele Sfântului Simeon.

Sfântul Simeon este pomenit în calendarul Bisericii Ortodoxe pe 24 mai.

Istoricul moaștelor aflate la Mănăstirea Neamț

Capul Sfântului Simeon se află la Mănăstirea Neamț și este împodobit cu o cunună. Aceasta a fost făurită la porunca Sfântului voievod Ștefan cel Mare în 1463 și este făurită din argint aurit. Pe cunună se poate vedea clar scris cu litere slavonești: „Moaște ale Sfântului Simeon cel de la Muntele Minunat. S-au ferecat de Ioan Ștefan voievod la leatul 6971”. Conform tradiției

păstrate în Mănăstirea Neamț, Ștefan cel Mare ar fi avut craniul moștenire de la tatăl său, voievodul Bogdan al II-lea. În timp ce pe alte cununi, precum cea de pe capul Sfântului Ghenadie, dăruită de Ștefan cel Mare Mănăstirii Putna, se menționează destinația, pe cununa Sfântului Simeon aceasta lipsește. Având în vedere că, până în 1643, Ștefan nu citorise nici un locaș de închinare, s-a presupus că voievodul a ferecat sfintele moaște pentru sine, așa cum au făcut și alți domni. Abia mai târziu, poate în 1497, cu ocazia sfințirii, cununa a ajuns la Mănăstirea Neamț.

(*material întocmit de Dragoș Dâscă - Editura Doxologia*)

Icoana Maicii Domnului *Prodromița* de la București

La inițiativa și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului a fost așezată, spre închinare, o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului – *Prodromița* de la Schitul românesc Prodromu din Sfântul Munte Athos.

Copia Icoanei Maicii Domnului – *Prodromița* de la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului este o reproduce fidelă, în mărime naturală, a celei de la Sfântul Munte Athos, atât în ceea ce privește reprezentarea, cât și ferecătura ei, spre deosebire de alte copii ale acestei icoane. Astfel, după modelul original al icoanei Maicii Domnului – *Prodromița*, ferecătura icoanei de la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului este din argint, aurită pe alocuri, iar coroanele Maicii Domnului și Mântuitorului Hristos sunt ornamentate cu pietre semiprețioase. Icoana a fost realizată în Grecia, în anul 2011, și a fost sfințită de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în data de 24 octombrie 2011, la sfințirea Paraclisului, cu prilejul aducerii la București a Cinstului cap al Sfântului Apostol Andrei cel Întâi chemat, Ocrotitorul României (24-28 octombrie 2011).

(*sursa: basilica.ro*)

Icoana Maicii Domnului *Prodromița*, 150 de ani de la zugrăvirea în chip minunat

Anul acesta se împlinesc 150 de ani de la zugrăvirea în chip minunat a icoanei *Prodromița* de la Muntele Athos, a cărei cinstire este pomenită, vineri, 12 iulie, în calendarul ortodox.

Icoana Maicii Domnului *Prodromița* (adică *Înaintemergătoarea*) este o icoană făcătoare de minuni, „nefăcută de mână omenească”, comoara Schitului Sfântul Ioan Botezătorul - *Prodromu* de la Sfântul Muntele Athos din Grecia, pentru că icoane nefăcute de mână omenească sunt puține în toată lumea ortodoxă.[1]

În anul 1863, în timpul lucrărilor de ridicare ale schitului Prodromu, ieroschimonahul Nifon căuta un iconar care să zugrăvească pe lemn de tei o icoană a Maicii Domnului care să fie pictată potrivit rânduielilor bisericești: cu citire zilnică a Acatistului Maicii Domnului, cu post negru înainte și cu o singură masă pe zi la sfârșitul lucrului, cu înfrânarea de la mândrie, mândrie și păcate trupești, precum și cu respectarea celorlalte rânduieli.[2]

Cuvioșii Nifon și Nectarie l-au găsit pe iconarul Iordache Nicolau, om evlavios și cu frica lui Dumnezeu, care lucra frumos și cu bună sporire și care s-a încumetat să picteze icoana și s-a apucat imediat de lucru la mănăstirea Bucium din Iași.

Astfel că, în câțva timp, a terminat veșmintele și celelalte părți ale icoanei, lăsând ca Sfintele Fețe să le facă pe urmă, după cum este meșteșugul artei zugrăvirii. După ce a terminat de zugrăvit, cum s-a priceput mai bine, veșmintele și câmpul, a început a lucra la Sfintele Fețe, silindu-se cu toată punerea ca să le facă pe cât va putea mai bine.

Deși era un pictor priceput, se poticnește inexplicabil la zugrăvirea Sfintelor Fețe ale Fecioarei Maria și ale Pruncului Iisus din brațele ei. Speriat și mâhnit că poate și-a uitat meșteșugul sau o voință mai puternică se opune, acoperă icoana, încuie atelierul și amână totul pentru a doua zi. În dimineața următoare, rămâne uimit că icoana era desăvârșită, fără să înțeleagă cum se

petrecuse această minune. Pentru a da mai multă credibilitate minunii, iconarul a lăsat și o mărturie scrisă.

La schitul Prodromul se găsește un document datat 29 iunie 1863, care reprezintă mărturia iconarului Nicolau Iordache și iscălită cu propria sa mână: "Eu, Iordache Nicolau, zugrav din târgul Iași, am zugrăvit această sfântă icoană a Maicii Domnului cu însăși mâna mea, la care a venit o minune: după ce am isprăvit veșmintele, după meșteșugul zugrăvirii mele, m-am apucat să lucrez fețele Maicii Domnului și a lui Iisus Hristos. Privind eu la chipuri, cu totul a ieșit din potrivă, pentru care foarte mult m-am mâhnit, socotind că mi-am uitat meșteșugul. A doua zi, după ce m-am sculat, am făcut trei metanii înaintea Maicii Domnului, rugându-mă să-mi lumineze mintea, să pot isprăvi sfânta ei icoană. Când m-am dus să mă apuc de lucru, am aflat chipurile drese desăvârșit, precum se vede. Văzând această minune, n-am mai adaos a-mi pune condeiu, fără numai am dat lustrul cuviincios, deși o greșeală a fost aceasta că am dat lustru la o asemenea minune".[3]

Dimensiunile icoanei sunt de 100 / 70 cm. Chipul Maicii Domnului și al Pruncului Iisus au culoarea galbenă, nuanța de galben a grâului. Există mărturii cum că Sfintele Fețe se schimbă, uneori întunecându-se, alteori luminându-se.[4]

O altă caracteristică este aceea că icoana, cercetată la microscop, nu prezintă urme de pensulă, acest lucru întărind credința cum că Sfintele Fețe au fost pictate miraculos de mână nepământească.[5]

Se apreciază că portretele zugrăvite pe icoană sunt identice cu portretele reale ale Fecioarei și Pruncului Iisus așa cum au fost consemnate de martorii oculari contemporani. Există o descriere rămasă de la Sfinții Epifanie și Nichifor: "Încă de când viețuia pe pământ, era fața ei ca vederea bobului de grâu, păr galben, ochi ascuțiți la vedere, întru care luminile erau asemenea rodului de măslin, sprâncenele ei erau plecate și ales de negru, nasul potrivit, buzele ca floarea trandafirului, fața nu rotundă, nici scurtă, ci puțin alungită, mâinile și degetele lungi, hainele pe care le purta erau simple și puțin mai lungi decât măsura corpului, cu trupul gingaș, având părul bine și cu multă cuviință legat".[6]

De-a lungul vremii au fost făcute câteva copii, dintre care unele au rămas în Sfântul Munte, iar altele au fost trimise în România, toate fiind făcătoare de minuni.

NOTE:

[1] „În istoria Ortodoxiei se cunosc icoane făcătoare de minuni, al căror mister rămâne învăluit. Fie că au fost pictate de sfinți, fie din cauza credinței puternice a celui care le cinstește, fie că au fost alese ca instrumente în iconomia dumnezeiască, aceste icoane sunt patrimoniul cel mai de preț al evlaviei ortodoxe” - Pr. Prof. Dr. Ion Bria, Dicționar de teologie ortodoxă AZ, Ed. IBMBOR, București, 1981.

[2] *Maica Domnului Prodromița*, în revista *Epifania*, iulie-august 1999, p. 15.

[3] Arhim. Chiril Lovin, *Icoana Maicii Domnului Prodromița. Istoria, minunile și acatistul*.

[4] Ierod. Cleopa Paraschiv, *Icoana nefăcută de mâna omenească - Prodromița*, Editura Panaghia.

[5] *Prodromu - Schitul românesc din Sf. Munte Athos și icoanele sale făcătoare de minuni*, Editura Christiana, București, 2004.

[6] Ierod. Cleopa Paraschiv, op.cit.

(sursa: portalul doxologia.ro)